

konfirmationstalehjalp.dk

Kære Maja - kære Majse -
kære familie og venner.

I dag står vi i Sankt Lukas Kirke i Aarhus, den 12. maj 2026, og jeg kan mærke hjertet slå lidt hurtigere.

For det er en glædens dag.

En dag, hvor du, Majse, træder frem og siger dit ja - til troen, til livet, til at stå ved den, du er.

Og hvor er det smukt at se dig sådan.

I kjolen, som bedstemor Lise har syet med kærlige hænder.

Det er næsten som om trådene i kjolen også binder alle de historier sammen, der har formet dig - familie, kirke, venskaber, spejder, fodbold, musik.

Alt det, der gør dig til dig.

Jeg har kendt dig, siden du var helt lille, og jeg bliver stadig rørt, når jeg tænker på, hvordan du er vokset - ikke bare i højde, men i mod og i varme.

Du er omsorgsfuld på den der rolige måde, hvor du ser, hvem der har brug for en hånd, længe før de selv finder ordene.

Du er vedholdende - på banen, i skolen, i koret - du giver ikke bare op, fordi noget er svært.

Og så elsker du musik.

Det kan man høre, når du synger i kirkekoret.

Du fylder ikke rummet ved at synge højest, men ved at synge med hjerte.

Det er sådan en gave.

Du har fundet ro i aftensbønnen og i de gode samtaler under konfirmandundervisningen.

Det kan man mærke [lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjelp.dk](http://lavdin egen personlige tale på konfirmationstalehjelp.dk)

Ikke som noget højstemt eller fjernt, men som en stille styrke, du bærer med dig.

Og spejderandagten – den rammer også noget i dig, har du fortalt.

Den der fornemmelse af, at Gud også er med, når himlen er stor og man kan se mere, end man kan sige.

Vores familie har altid holdt fast i at være her i kirken til højtiderne og til høstgudstjenesten.

Og for dig har koret og ungdomsgruppen været et trygt sted at vokse.

Et sted med venskaber, grin, øveaftener, fællessang, og den særlige stilhed, der kommer, når man lige har sunget sidste vers, og alle ved, at noget faldt på plads.

Der står i Bibelen, i 1 Kor 13,13:

“Så bliver da tro, håb og kærlighed, disse tre. Men størst af dem er kærligheden.”

Det vers har du hørt mange gange, men i dag, synes jeg, det står lidt klarere.

For i dine valg kan jeg se troen, der bærer – den stille tillid til, at du ikke går alene.

Jeg kan se håbet, når du samler vennerne, planlægger, sørger for, at der er plads til alle – også dem, der ikke lige tager ordet først.

Og jeg kan se kærligheden, i måden du møder mennesker på:

åbent, nysgerrigt og uden at dømme.

Du har lært mig, at kærlighed ikke altid er store ord.

Nogle gange er det at sidde ved siden af en ven, der ikke har haft den bedste dag.

Nogle gange er det at blive ved med at øve en korsats, selvom den driller, fordi fællesskabet lyder smukkere, når alle får det til at fungere.

Og nogle gange er det bare at sparke bolden én gang til og sige: "Kom igen, vi prøver sammen."

I dag handler ikke om at være færdig med at tro eller have alle svar.

Det handler om at sige ja til at gå videre – med kærligheden som kompas.

For et kompas peger ikke alle detaljer ud.

Det giver retning.

Resten må man opdage undervejs:

på kirkebænken, på spejderlejr, på græsset ved sidelinjen, rundt om middagsbordet, eller når du synger en salme, der pludselig føles skrevet lige til dig.

Du har vist mig, at det modigste ikke altid er at stå forrest.

Oftentimes er det at stå fast i sig selv.

At sige, "det her er mig" – og samtidig have et åbent blik for andre.

Det er sådan du samler vennerne:

Du gør plads.

Du lytter.

Du smiler, og folk falder til ro.

Det er en sjælden evne.

Jeg ved, at du i koret allerede har oplevet, hvordan mange stemmer bliver til én sang.

Det er lidt sådan med troen også.

Vi kommer med hver vores tone, vores tvivl, vores glæde, vores spørgsmål.

Og her i kirken bliver det til noget, der bærer.

Du bærer din egen tone smukt, Majse.

Og du hjælper andre med at finde deres.

Når vi senere i dag samles i dine forældres have, kommer vi til at høre klirren af

glas, latter, måske en bold, der ruller hen over fliserne.

Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjelp.dk

Og midt i det hele står du – ikke som én, der har alt på plads, men som én, der tør begynde.

Det er alt.

Og det er stort.

Må dit ja i dag minde dig om, at Guds ja altid kommer først.

At du er elsket – før du har præsteret og også når du fejler.

At der er en plads til dig, som ikke kan overtages af nogen anden.

Og at kærligheden ikke kun er en følelse, men en vej at gå:

at stå ved sig selv, og møde andre med åbenhed.

Jeg er så taknemmelig for at stå her som din moster.

For alle de gange, vi har delt grin og stille stunder.

For den måde, du har lært mig at lytte bedre.

Og for at få lov at se dig træde ind i denne dag med lys i blikket og jord under fødderne.

Må jeg bede en kort bøn:

Gud, velsign Maja – vores Majse.

Lad troen være hendes ro, håbet hendes mod, og kærligheden hendes kompas.

Giv hende venskaber, der bærer, stemme til at synge sin egen tone, og hjerte til at se dem, der står i udkanten.

Bevar hendes glæde, hendes vedholdenhed og hendes varme.

Velsign hendes skridt – i kirken, på banen, i hverdagen – og lad hende mærke, at du går med.

Amen.

Kære Majse,

må denne dag løfte dig, [Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjælp.dk](#)
og må du hver dag mærke, at kærligheden er størst.
Vi er så stolte af dig.
Og vi elsker dig.

Denne tale blev lavet med konfirmationstalehjælp.dk. Besvar nogle få spørgsmål
og generer din egen personlige tale nu på [konfirmationstalehjælp.dk](#)

Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjelp.dk